

Fővárosi Ítéltábla

4.Pf.20.768/2021/4.

A Fővárosi Ítéltábla Tóth és Tóth Ügyvédi Iroda (cím10 ügyintéző: felperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt Felperes1 (cím11 épület) felperesnek – Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: alperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt Alperes1 (Cím2) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2021. szeptember 15. napján kelt 22.P.20.550/2020/15. számú ítélete ellen, a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - kívül meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperes részére 15 napon belül fizessen meg 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperest korábban a felperes foglalkoztatta HR pozícióban. Munkaviszonya felmondás útján 2020. szeptember 12. napján megszűnt, majd 2020. szeptember 16. napjától a egyéb1-nél HR üzletág vezetőként szintén munkaerő piaci folyamatokkal foglalkozik, többek között a felperes versenytársa, a egyéb2 Kft. részére. Az alperes a munkaviszonyának megszűnését követően korábbi munkatársával, egyéb3val 2020. novemberéig kapcsolatot tartott fenn.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperes magatartásának - miszerint munkavállalóját, egyéb3t munkaviszonyának megszüntetésére és más munkavállalói munkaviszonyának megszüntetésében történő közreműködésre hívta fel - jogsértő mivoltát állapítsa meg és tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, azaz egyéb3hoz és más munkavállalóihoz történő tisztességtelen felhívások intézésétől. Keresetét a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 1. § (1)

bekezdésére, 2. és 5. §-ára, valamint a 86. § (2) bekezdés a) és b) pontjára alapította. Arra hivatkozott, hogy az alperes 2020. októberében több alkalommal megkereste a nevezett munkavállalót, hogy váltson munkahelyet, helyezkedjen el az ő munkáltatójánál, továbbá arról próbálta meggyőzni egyéb3t, hogy az alkalmazásában álló kulcsbeosztású személyeket bírjon rá arra, hogy a egyéb2 Kft.-hez menjenek át dolgozni. Ezzel célja az volt, hogy neki nehézségeket okozzon, a versenytárs részére üzleti információk kerüljenek át.

[3] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a kereset visszautasítását, másodlagosan annak elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Kiemelte, hogy a felperes a felmondáskor nem érvényesítette a munkaszerződésben kikötött versenytilalmi megállapodást. Állította, hogy nem tett tisztességtelen ajánlatot korábbi munkatársának. Álláspontja szerint a Tptv. rendelkezéseit rá nem lehet alkalmazni, ugyanis ő egy gazdasági társaság utasítási joga alá tartozó munkavállalója, így piaci magatartást önállóan nem fejt ki. Nem versenytársa a felperesnek, ezért az ő viszonylatukban a Tptv. 2. §-a alkalmazása értelmezhetetlen. A felperes és munkavállalói közötti munkaviszony nem minősül gazdasági kapcsolatnak, így ennek felbontására irányuló felhívás nem esik a Tptv. 5. §-a alá, a Tptv. 2. §-a pedig general clausula. Amennyiben magatartása mégis a Tptv. hatálya alá esne, úgy az nem minősül tisztességtelennek.

[4] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy a joggyakorlatban ismert a betudás elve, mely szerint a jogi személy érdekében fellépő természetes személyek cselekedeteit be lehet tudni a jogi személynek, mivel a jogi személy valóságos, tényleges cselekvőképességgel nem rendelkezik. Mindezekre tekintettel a természetes személy munkavállaló tevékenységéért a jogi személy munkáltató tartozik felelősséggel. A felperes által kifogásolt magatartás időpontjában az alperes már más munkáltató részére végzett munkát, a kereset szerint az alperes az új munkáltató érdekkörében működő céghez, a felperes versenytársához kívánta „átcsábítani” a nevezett munkavállalókat. A felperes által kifogásolt magatartás az alperes vonatkozásában a Tptv. 1. § (1) bekezdése alapján nem vizsgálható, mivel a betudás elvének alkalmazása miatt az alperes nem tekinthető önálló cselekvőnek. Mivel az alperessel, mint munkavállalóval szemben a felperes a Tptv. alapján nem léphet fel, így a keresetben sérelmezett magatartás tisztességtelenségének megítélésével az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetést vont le, az ügy érdemére kiható anyagi jogi jogszabálysértés mellett hozta meg ítéletét. Kiemelte, hogy a Tptv. 1. § (1) bekezdéséből következik, hogy a törvény hatálya kiterjed azokra a természetes személyekre, akik Magyarország területén piaci magatartást tanúsítanak. Az elsőfokú bíróság szerint a természetes személyekkel szemben a Tptv. alapján történő igényérvényesítés feltétele az „önálló gazdasági tevékenység”, a törvény azonban ilyen rendelkezést nem tartalmaz, indokolása sem tesz utalást erre. Az alperes nyilatkozatában pedig nem tette vitássá, hogy gazdasági tevékenységet végez, így piaci magatartást tanúsít. Az alperes munkáltatója a egyéb1, a tisztességtelen felhívás pedig a egyéb2 Kft. vonatkozásában hangzott el. Hangsúlyozta, hogy e jogszabályhely természetes személyek esetében nem ír elő mögöttes felelősségre vonatkozó szabályokat. Az elsőfokú bíróság által e körben kifejtettek

akkor lennének alkalmazhatóak, ha ezt a Tptv. vagy más jogszabály előírná. Az alperesi magatartás arra irányult, hogy a keresetben megnevezett munkavállalón kívül további munkavállalók is szüntessék meg a munkaszerződésüket és kössenek az alperesi szándék szerint új szerződéseket. Jelen esetben nem kizárólag a munkahely megváltoztatására való rábírásról volt szó, hanem ezáltal további munkaszerződések, „személyek megszerzéséről”, az esetleg távozó munkaerő személyéhez kapcsolódó üzleti információk, tevékenységi kör versenytárhoz való juttatásáról is. Az alperesi magatartás a Tptv. 2. és 5. §-ának rendelkezéseibe ütközik, így a Tptv. 86. § (2) bekezdés a) és b) pontjai szerinti kereset megalapozott.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérte meghatározni. Azzal érvelt, hogy a Tptv. alkalmazási köre csak a piacon önálló gazdasági tevékenységet folytató vállalkozásokra terjed ki, önálló gazdasági tevékenység hiányában az ő viszonylatukban értelmezhetetlen a Tptv. 2. §-ának alkalmazása. Vitatta továbbá azon felperesi állítást, hogy bizonyítást nyert volna, miszerint bármilyen tisztességtelen felhívást intézett a felperesi munkavállalókhoz, így magatartása tisztességtelen bojkott felhívásnak minősülne. Hangsúlyozta, hogy nem folytatott a Tptv. szabályozási körébe tartozó magatartást, gazdasági tevékenységet csupán a munkáltatója javára és utasítása alapján eljáró munkavállalóként végzett, így magatartása betudódik az őt alkalmazó vállalkozásnak, ezért vele szemben nem alkalmazható a Tptv. 2. és 5. §-a.

[7] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg a releváns tényállást és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló, annak indokaival az ítéltábla teljes mértékben egyetért.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel kiemeli, hogy a Tptv. 1. § (1) bekezdése, mely a törvény hatályát határozza meg, a Magyarország területén tanúsított piaci magatartásra terjed ki. Ebből következően a tisztességtelen (de bármilyen) piaci magatartás elkövetője kizárólag piaci szereplő lehet, ennek pedig az önálló gazdasági tevékenység elengedhetetlen feltétele. Mindezekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben a törvény hatálya nem terjed ki az alperesre, mint természetes személyre, ugyanis az alperes munkáltatója vagy a egyéb2 Kft. lehetne ezen eljárás alanya, azonban ennek e perben jelentősége nem volt. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor nem vizsgálta, hogy az alperes által tanúsított magatartás a Tptv. 2. illetve 5. §-ába ütközik-e.

[10] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése

alapján - annak helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

[11] A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles

az alperes fellebbezési eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, melyet az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozott meg.

Budapest, 2022. január 4.

Dr. Németh László s.k.
tanácselnök

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró